

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Sagen er jo den, at politik er en samlet enhed og også det muliges kunst, som jeg refererede før. Det vil sige, at hvis man laver et samlet lovkompleks, må man også kunne stå inde for alle de elementer, der er i det lovkompleks.

De elementer, som hr. Peter Duetoft nævnte her, er Det Konservative Folkeparti egentlig fuldstændig enig i, og det står også i udvalgsflertallets bemærkninger om en fast vagt, at det skal være en udpeget plejer eller andet kvalificeret personale. Flertallet fremhæver også – det står i betænkningen – at de gældende regler om en fast vagt indebærer, at den faste vagt skal være fysisk til stede hos den eller de bæltefikserede patienter. Alle de ting er vi jo enige i, og vi har præciseret det i flertallets bemærkninger.

Men det er klart, at hvis der er nogle ting, må man jo tage fat på dem. Det er en af årsagerne til, at vi har bedt om at få ændringsforslag nr. 4 taget tilbage, for det vil vi diskutere i den konservative folketingsgruppe, når vi har fået svar på nogle uddybende spørgsmål.

Tom Behnke (FP):

Således provokeret af CD's ordfører, hr. Duetoft, skal jeg sige, at for Fremskridtspartiets vedkommende har vi ikke følt det helt store behov for at have en generaldebat om psykiatriloven her ved anden behandling. Vi har sidet i Retsudvalget gennem flere folketingssamlinger og diskuteret den meget, meget grundigt og meget, meget nøje.

I hvilket omfang CD har deltaget i de forhandlinger, har jeg ingen erindring om; men jeg ved, at for mit eget vedkommende har jeg været til stede ved hvert eneste møde, hvor vi har diskuteret psykiatriloven. Vi har diskuteret frem og tilbage, og netop på grund af denne meget, meget lange og meget, meget grundige behandling i Retsudvalget er vi nået frem til at kunne skrive betænkningen, som jo er på adskillige sider, og som jeg gerne vil henlede de damer og herrers opmærksomhed på.

I betænkningen står alt det, vi i udvalget har talt om og er blevet enige om, og det, der i virkeligheden er bemærkelsesværdigt, er, hvor meget udvalget i enstemmighed er blevet enig om. Det er utrolig flot, at vi har kunnet diskutere os frem til det, og det er utrolig flot, at vi i Folketinget er enige om, at standarden på området og forholdene for de psykisk syge skal forbedres.

Vi skal arbejde frem imod, at vi, så vidt det overhovedet er muligt, har ensengsstuer. Vi skal arbejde frem imod, at en vagt, så vidt det overhovedet er muligt, kun har tilsynet med én fikseret patient osv. Alt det er man jo i udvalget blevet ved med at diskutere, og vi er faktisk nået frem til det meget, meget flotte betænkningensbidrag, som ligger her.

Jeg kan også sige, at for Fremskridtspartiets vedkommende støtter vi de ændringsforslag, som CD har stillet til forslaget her, bortset fra et enkelt af dem, og det er netop ændringsforslag nr. 5, som også har optaget meget af debatten her ved anden behandling, nemlig spørgsmålet: Skal det være lovfæstet, at en vagt kun må tilse én fikseret patient? Eller skal det være sådan, at det er en hensigtserklæring, at det er det, man stræber efter, og at der kun i undtagelsestilfælde må være afvigelser fra den regel?

Dér har vi i Fremskridtspartiet den opfattelse, at med den måde, det er formuleret på i dag med de tilføjelser, vi her har lavet i betænkningen, er det rigeligt for os. Vi føler ikke, der er behov for at stramme det yderligere, for man vil så omvendt kunne komme i så fastlåste situationer for personalets vedkommende, at det ikke er hensigtsmæssigt.

Her under andenbehandlingen, hvor vi diskuterer dels betænkningen, som den er skrevet, dels de mange ændringsforslag, der er stillet, synes jeg – og det har undret mig, at ikke flere har gjort det – at det er på sin plads at uddele en meget, meget stor ros til SF's fru Anne Baastrup, som har lavet et enormt stykke arbejde. Se, det er noget, jeg tager hatten af for, at man i udvalget ofrer sig så meget og bruger så mange ressourcer i stedet for bare at gå op ved en anden behandling og skælde alle os andre ud.

Peter Duetoft (CD):

Jeg er helt enig i hr. Tom Behnkes ros til fru Anne Baastrup. Jeg vil bare i stilfærdighed gøre hr. Tom Behnke opmærksom på, hvad han måske ikke ved, fordi han ikke altid læser alle sine papirer, at jeg ikke er medlem af Retsudvalget og derfor aldrig har deltaget i Retsudvalgets møder, men til gengæld har fået samtlige Retsudvalgets papirer og har deltaget ganske aktivt i udarbejdelsen både af beretningen sidste år og også i forhandlingerne både i ministeriet og andre steder, ikke mindst uden for huset her, hvor man har mødt organisationer osv. Så jeg vil tro, at selv om jeg ikke har siddet ved Rets-